

і відвідування храму. Такі вчинки є виявом любові і показують бажання бути справжнім послідовником Христа. Це дасть вам змогу отримати усі обіцяні благословення.

Ті з вас, хто не є членами нашої Церкви, я запрошую вас застосувати віру, покаятися і стати гідними отримати обряд хрищення у Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Якщо ви так зробите, то покажете вашу любов до нашого Небесного Батька і ваше бажання йти за Христом.

Я свідчу, що ми отримуємо більше щастя, коли дотримуємося вчень євангелії Ісуса Христа. Коли ми прагнемо йти за Ним, благословення небес прийдуть до нас. Я знаю, що Його обіцяння будуть виконані, якщо ми укладемо завіти, будемо дотримуватися їх і станемо справжніми послідовниками Христа. Я свідчу про Його велику любов до кожного з нас і я роблю це в ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Мойсей 7:62.
2. Іван 8:12.
3. Ісаїя 53:5.
4. 2 Коринтянам 12:7.
5. Див. 1 Нефій 1:20.
6. Див. Рут 1:16.
7. Див. Буття 39:7–9.
8. Див. Іван 21:15–19.
9. Див. Іван 13:35.
10. Алама 27:27.
11. Мороній 10:33.
12. Див. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), с. 42; див. також Спенсер В. Кімбол, “Be Ye Therefore Perfect” (виступ на Інституті релігії в Солт-Лейк-Сіті, 10 січ. 1975): “We made vows, solemn vows, in the heavens before we came to this mortal life. ... We have made covenants. We made them before we accepted our position here on the earth”.
13. Див. 2 Нефій 31:5–7.
14. Авраам 2:11. Див. також Джон А. Уідсоу, “Temple Worship” (лекція в Залі Асамблей у Солт-Лейк-Сіті, жовт. 12, 1920), 10: (“Завіт дає життя істині й уможливує отримання благословень всіма тими, хто правильно використовує знання”).
15. Див. Учення і Завіти 90:24.
16. Див., наприклад, 3 Нефій 18:7–11.

Старійшина Кент Ф. Річардс
Сімдесятник

Спокута покриває весь біль

Наше головне завдання у смертному житті— стати “святи[ми] через спокуту Христа”.

Як хірург я зрозумів, що переважна більшість мого професійного часу була зайнята темою болю. Через необхідність я завдавав його майже щоденно—і більшість моїх зусиль у той час витрачалася на спроби контролювати та полегшувати цей біль.

Я розмірковував про мету болю. Жоден із нас не має імунітету до відчуття болю. Я бачив, наскільки по-різному люди на нього реагують. Дехто у гніві відвертається від Бога, а інші дозволяють, аби їхнє страждання наблизило їх до Бога.

Так як і ви, я сам переживав біль. Біль є критерієм процесу зцілення. Часто він навчає нас терпінню. Можливо, через це по відношенню до *хворого* ми використовуємо термін “пацієнт” (з англ. “patient”—терплячий).

Старійшина Орсон Ф. Уїтні написав: “Жоден біль, від якого ми страждаємо, жодне випробування, яке ми переживаємо, не буває даремним. Це служить для нашого навчання, розвитку таких якостей, як терпіння, віра, сила духу і смирення... Саме завдяки стражданню і смутку, важкій праці та лиху ми здобуємо досвід,

заради якого сюди прийшли”¹.

Дещо схоже сказав старійшина Роберт Д. Хейлз:

“Біль приводить вас до смирення, яке дозволяє замислюватися. Я вдячний за те, що зміг пережити це...”

Я пізнав, що фізичний біль і uzдоровлення тіла після серйозної операції є дивовижно подібними до духовного болю і зцілення душі в процесі покаяння”².

Не обов'язково, щоб причиною більшості наших страждань була наша провина. Неочікувані події, суперечливі або невтішні обставини, раптові хвороби і навіть смерть оточують нас і пронизують наш земний шлях. Окрім цього, ми можемо страждати через вчинки інших людей³. Легий зауважив, що Яків “азнав багато бідувань... через жорстокість своїх братів”⁴. Протилежність є частиною плану щастя Небесного Батька. Всі ми переживаємо достатньо [болю], аби привести нас до усвідомлення любові нашого Батька і нашої потреби в допомозі Спасителя.

Спаситель не є мовчазним спостерігачем. Він знає особисто і в усій повноті той біль, з яким ми стикаємося.

“Він терпить біль усіх людей, так, біль кожної живої істоти, і чоловіків, і жінок, і дітей”⁵.

“Отож, приступаймо з відвагою до престолу благодаті, щоб прийняти милість та для своєчасної допомоги знайти благодать”⁶.

Іноді в розпалі болю нам так і хочеться запитати: “Чи немає бальзаму в Гілеаді? Чи ж немає там лікаря?”⁷ Я свідчу, що відповіддю буде: “Є, лікар є”. Спокута Ісуса Христа покриває всі ці умови й цілі смертного життя.

Існує й інший вид болю, за який ми *самі* відповідаємо. Духовний біль залягає глибоко в наших душах і може бути невгасимим. Це ніби бути “виснаженим невимовним жахом”, як описав Алма⁸. Він з’являється внаслідок наших грішних вчинків і нестачі покаяння. Від цього болю також є ліки: універсальні та досконалі. Вони—від Батька, через Сина, і вони для кожного з нас, хто бажає зробити все необхідне для покаяння. Христос запитав: “Чи повернетесь ви тепер до Мене... і на вернетесь, щоб Я міг зцілити вас?”⁹

Сам Христос навчав:

“І Мій Батько послав Мене, щоб Мене було піднято на хресті; і *нісля* того як Мене було піднято на хресті, щоб Я міг привести всіх людей до Себе...

Отже, згідно з *силою* Батька Я приведу всіх людей до Себе”¹⁰.

Можливо, Його найважливіша праця—це постійна робота з кожним із нас окремо, аби підносити, благословляти, зміцнювати, підтримувати, скеровувати й пробачати нас.

Як бачив Нефій у видінні, більшість земного служіння Христа було присвячено благословенню і зціленню хворих на всі види недугів—фізичні, емоційні та духовні. “І я побачив безліч людей хворих і тих, хто страждав від різних хвороб...

І вони зцілялися силою Агнця Божого”¹¹.

Алма також пророкував, що “Він піде, зносячи муки, і страждання, і спокуси всякого роду; і ... Він візьме на Себе муки і хвороби Свого народу, ...

щоб *Його* нутро сповнилося милості,... щоб *Він* міг знати, будучи у плоті, як допомогти Своему народові в його недугах”¹².

Якось пізно ввечері, лежачи на лікарняному ліжку, цього разу як пацієнт, а не як лікар, я знову й знову перечитував ці вірші. Я розмірковував: “Як це відбувається? Для кого? Що для цього потрібно? Чи схоже це на прощення гріхів? Чи повинні ми заслужити Його любов і допомогу?” Розмірковуючи так, я прийшов до розуміння, що під час Свого земного життя Христос *обрав* пройти крізь біль і страждання для того, щоб зрозуміти нас. Можливо й нам потрібно пройти глибини смертного життя для того, аби зрозуміти Його і наші вічні цілі¹³.

Президент Генрі Б. Айрінг навчав: “Коли ми у нещасті повинні будемо чекати на обіцяне Спасителем

полегшення, нас втішатиме, що Він знає, з власного досвіду, як зцілити нас і допомогти... І віра в цю силу даватиме нам терпіння, коли ми молимося, працюємо, чекаємо на допомогу. Він міг би знати, як підтримати нас просто через одкровення, однак Він *вибрав дізнатися про це з власного досвіду*”¹⁴.

Того вечора я відчув себе “оточен[им] руками [Його] любові”¹⁵. Від вдячності сльози зволожили мою подушку. Пізніше, читаючи у Матвія про земне служіння Христа, я зробив інше відкриття: “Коли привели багатьох... до Нього,... і Він... недужих *усіх* уздоровив”¹⁶. Він зцілив *усіх*, хто прийшов до Нього. Жодному не було відмовлено.

Як навчав старійшина Даллін Х. Оукс: “Цілительні благословення приходять по-різному, і кожне відповідає нашим індивідуальним потребам, як це відомо Тому, хто любить нас більше всіх. Іноді це зцілення лікує нашу хворобу, а іноді знімає наш тягар. Але іноді нас “зцілюють”, даючи силу, або розуміння, або терпіння нести покладені на нас тягари”¹⁷. Усі, хто прийдуть, можуть

Гуаякіль, Еквадор

“опинитися в обіймах рук Ісуса”¹⁸. Усі душі може бути зцілено Його силою. Будь-який біль може бути полегшено. У Ньому ми можемо “знай[ти] спокій душам своїм”¹⁹. Можливо, наші земні обставини не зміняться одразу, але наш біль, хвилювання, страждання і страх можуть бути поглинуті Його миром і зцілюючим бальзамом.

Я помітив, що діти часто більш природно приймають біль і страждання. Вони переносять їх тихо, зі смиренням і покірливістю. Я відчував прекрасний, милий дух, який оточував цих маленьких.

Тринадцятирічна Шеррі перенесла 14-годинну операцію з видалення пухлини спинного мозку. Відійшовши від наркозу в палаті інтенсивної терапії, вона сказала: “Тату, тут є тітка Шерід, ... і ... дідусь Норман ..., і бабуся Браун ... тут. Тату, а хто це стоїть поруч з тобою? ... Він схожий на тебе, тільки вищий. ... Він говорить, що він—твій брат Джиммі”. Її дядько Джиммі помер у віці 13 років від фіброзно-кистозної дегенерації.

Приблизно протягом години Шеррі ... описувала своїх відвідувачів—усіх померлих членів сім'ї. Виснажена, вона згодом заснула.

Пізніше вона сказала своєму батькові: “Тату, всі діти тут у палаті інтенсивної терапії мають ангелів, які їм допомагають”²⁰.

Усім нам Спаситель сказав:

“Ось, ви—малі діти, і ви не можете знести все тепер; ви маєте зростати в благодаті і в пізнанні істини.

Не бійтеся, малі діти, бо ви Мої...

Отже, я посеред вас, і Я є добрий пастир”²¹.

Наше головне завдання у смертному житті—стати “святи[ми] через спокуту Христа”²². Біль, який ми з вами переживаємо, може найбільше

сприяти цьому процесу. Переживаючи найважчі часи, ми можемо стати як діти в наших серцях, смирити себе, “молитися, працювати й чекати”²³ на зцілення наших тіл і душ. Як і Йов, після очищення внаслідок наших випробувань, ми “мовте золото, вийд[емо]”²⁴.

Я свідчу, що Він є нашим Викупителем, нашим Другом, нашим Захисником, Великим лікарем, Великим цілителем. У Ньому ми можемо знайти pokій і полегшення від нашого болю й гріхів, якщо ми прийдемо до Нього зі смиреними серцями. Його “благодаті достатньо”²⁵. В ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Orson F. Whitney, in Spencer W. Kimball, *Faith Precedes the Miracle* (1972), 98.
2. Роберт Д. Хейлз, “Уздоровлюючи душу й тіло”, *Ліягона*, січ. 1999, с. 16.
3. Див. Алма 31:31, 33.
4. 2 Нефій 2:1.
5. 2 Нефій 9:21.
6. Євреям 4:15–16. Павло навчав нас дивитися на Спасителя як на приклад ставлення до “перек[ору] проти [нас] від

грішних, щоб [ми] не знемоглись, і не впали на душах своїх” (Євреям 12:3).

7. Єремія 8:22.

8. Алма 36:14.

9. 3 Нефій 9:13.

10. 3 Нефій 27:14–15; курсив додано.

11. 1 Нефій 11:31.

12. Алма 7:11–12; курсив додано.

13. Див. John Taylor, *Mediation and Atonement* (1882), 97. Президент Тейлор пише про “завіт”, у який ввійшли Батько і Син на доземній нараді задля здійснення спокутуючого викуплення людства. Добровільне страждання Христа протягом життя було додатком до страждань у Саду й на хресті (див. Мосія 3:5–8).

14. Генрі Б. Айрінг, “Нещастя”, *Ліягона*, трав. 2009, с. 24; курсив додано.

15. Див. Учення і Завіти 6:20.

16. Матвій 8:16; курсив додано.

17. Даллін Х. Оукс, “Він зцілює обтяжених”, *Ліягона*, лист. 2006, с. 7–8.

18. Мормон 5:11.

19. Матвій 11:29.

20. Див. Michael R. Morris, “Sherrie’s Shield of Faith,” *Ensign*, June 1995, 46.

21. Учення і Завіти 50:40–41, 44.

22. Мосія 3:19.

23. Див. Генрі Б. Айрінг, “Нещастя”, *Ліягона*, трав. 2009, с. 24.

24. Йов 23:10.

25. 2 Коринтянам 12:9; див. також Етер 12:26–27; Учення і Завіти 18:31.